

- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Parc del Segre S.A. m. fl. mot Administración General del Estado**

(Mål C-113/18)

(2018/C 161/36)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. och Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?

- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Överklagande ingett den 14 februari 2018 av PGNiG Supply & Trading GmbH av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 december 2017 i mål T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: PGNiG Supply & Trading GmbH (ombud: M. Jeżewski, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet av Europeiska unionens tribunal av den 14 december 2017 i mål T-849/16 om avvisning av PGNiG Supply & Tradings talan,
- pröva huruvida PGNiG Supply & Tradings talan i mål T-849/16 angående en ansökan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) 6950 final av den 28 oktober 2016 om ändring av villkoren för undantag för OPAL-gasledningen från kraven på tillträde för tredje part och reglerade tariffer som beviljats enligt direktiv 2003/55/EG, och fastställa att talan kan tas upp till sakprövning.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har åsidosatt artikel 263 fjärde stycket FEUF genom ett felaktigt antagande att Europeiska kommissionens beslut från år 2016 inte berör klaganden vare sig direkt eller individuellt och inte utgör en regleringsakt, det vill säga ett antagande som följer av att tribunalen misstolkade karaktären och verkan av det nya reglerade undantaget från år 2016, bland annat på grund av att undantaget åsidosätter artikel 36.1 a–e i gasdirektivet (direktiv 2009/73/EG) genom att undantagskriterierna för "ny gasinfrastruktur" inte tillämpats och genom att det inte bedömds huruvida dessa kriterier hade uppfyllts på ett sätt som skulle göra det möjligt att fatta beslut om arten och statusen avseende undantaget som infördes genom kommissionens beslut och genom det nya reglerade undantaget från år 2016, eftersom artikel 36.1 i gasdirektivet inte tillämpats på kommissionens beslut att ändra räckvidden av det reglerade undantaget från år 2009. I denna grund för överklagandet har klaganden hävdade att tribunalen inte bedömde huruvida det reglerade undantaget var nytt, vilket ledde till att den gjorde en felaktig bedömning av verkan av kommissionens beslut på klaganden.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 263 FEUF genom att fastställa att klaganden inte är direkt berörd av Europeiska kommissionens beslut. I förevarande grund för överklagandet har klaganden hävdade att tribunalens bedömning genom vilken den fann att klaganden inte var direkt berörd av kommissionens beslut utgör felaktig rättstillämpning. Tribunalens tillvägagångssätt ligger inte i linje med gällande rättspraxis enligt vilken beslut av Europeiska kommissionen berör personer direkt när dessa inte är nationella tillsynsmyndigheter eller adressater till vilka dessa beslut riktar sig.